

Üstad; "Bazen kelam küfür görünür; fakat sahibi kafir olmaz." sözünü Hanefi mezhebine göre mi, Şafii mezhebine göre mi söylemiştir?

Evvela, bu mesele imana ve itikada bakan bir meseledir. Hanefi ve Şafii mezhepleri ise itikadi değil ameli mezheplerdir. Haliyle bu konu bu iki mezhebin sahasına girmez.

İkincisi, itikadi alanda **Maturudi** ve **Eşari** olmak üzere iki hak mezhep vardır. Ve bunların ihtilafı çok afaki ve detay konulardadır. İmanın esasat ve temel meselelerinde müttefiktirler ki, genel anlamda bu Ehl-i sünnet itikadı şeklinde ifade edilir.

Üçüncüsü, "**Bazen kelam küfür görünür; fakat sahibi kafir olmaz.**" sözü Ehl-i sünnetin ortak ve genel bir görüşüdür. Ehl-i sünnet alimleri mümkün mertebe tekfirden kaçınır ve hüsn-ü tevili esas alırlar. Bu söz de bu tavrın bir özeti bir formülü gibidir.

Dördüncüsü, Ehl-i sünnet **elfaz-ı küfür** konusunda şu kaideyi esas alır:

"Bir kişinin yüz tane kabili tevil küfür alameti bulunsa, bunun yanında bir tane mümin alameti olsa, bu kişinin mümin olduğuna hükmedilir."

Ama yoruma açık olmayan küfür alametleri bir kişide varsa artık onun kafirliği tartışılmaz.

Beşincisi, insanları imani açıdan değerlendirirken çok dikkatli olmak gerekir, zira vebali çok büyüktür. Hatta Peygamber Efendimiz (asm)'in,

"Bir mümini küfür ile itham edersen, şayet o küfür onda yoksa aynen sana döner."(1)

şeklindeki ikazı çok manidardır. Bu yüzden delilsiz ve mesnetsiz insanlara kafir demek çok tehlikeli bir davranıştır.

Kişilerin ne şekilde öleceğini ancak Allah bilir, bu yüzden "*Filanca adam yüzde yüz*

cehennemlik." demek, dalaletten başka bir şey değildir.

(1) bk. *Buhârî, Edeb 73; Müslim, İman 111; Tirmizî, İman 16.*